

فصل ۳ - پیش بینی و تخمین

- ✓ مقدمه
- ✓ پیش بینی و افقهای زمانی
- ✓ انواع پیش بینی
- ✓ پیش بینی اقتصادی
- ✓ پیش بینی تحول تکنولوژیک
- ✓ پیش بینی تقاضا
- ✓ روشهای کیفی پیش بینی تقاضا
- ✓ روشهای کمی پیش بینی تقاضا
- ✓ نظارت و کنترل برپیش بینی

پیش بینی و تخمین (Forecasting)

مقدمه

هر روزه مدیران بدون آگاهی از اتفاقات آتی تصمیم گیری می نمایند. نیازمندیهای انبار بدون داشتن قطعیت از اوضاع آینده سفارش داده می شود، تجهیزات بدون آگاهی از روند تقاضا خریداری می شوند و سرمایه گذاریها بدون آگاهی از وضعیت سوددهی آتی آنها انجام می پذیرد. با توجه به مطالب بیان شده، مدیران همیشه برآن بوده اند که تخمین بهتری از آینده داشته باشند. تخمین صحیح و درست، هدف اصلی پیش بینی می باشد.

در این فصل روشهای مختلف پیش بینی بررسی شده و مدل‌های مختلف پیش بینی از قبیل میانگین متحرک، رگرسیون خطی و روش یکنواخت نمایی بیان می شود. همچنین روشهایی جهت کنترل، نظارت و قضاوت درباره پیش بینی صورت گرفته، ارائه خواهد شد. پیش بینی خوب بخش مهم از یک سیستم عملیاتی و تولیدی کارآ بوده و از ابزارهای مهم در برنامه ریزی بلندمدت و کوتاه مدت است.

UP

پیش بینی چیست؟

پیش بینی هنر و علم بیان رخداد‌های آتی در زمان حال می باشد که می تواند شامل استفاده از داده های جمع آوری شده و تعمیم آنها به آینده بوسیله مدل‌های ریاضی بوده و یا پیش بینی ادراکی و موضوعی از آینده ویا ترکیب دو روش فوق باشد.

UP

پیش بینی و افقهای زمانی

پیش بینی تا از نظر افق زمانی بیکی از سه صورت زیر است.

۱- پیش بینی های کوتاه مدت

این نوع پیش بینی، بازه های زمانی تا یکسال را شامل می شود ولی معمولاً دوره های این نوع پیش بینی کمتر از ۳ ماه می باشد. پیش بینی های کوتاه مدت برای برنامه ریزی خرید، زمان بندی کار، برنامه ریزی نیروی کار مورد استفاده قرار می گیرد.

۲- پیش بینی میان مدت

این نوع پیش بینی، عموماً بازه زمانی مابین ۳ ماه تا ۳ سال را شامل می شود و برای برنامه ریزی فروش، برنامه ریزی تولید و بودجه بندی استفاده می شود.

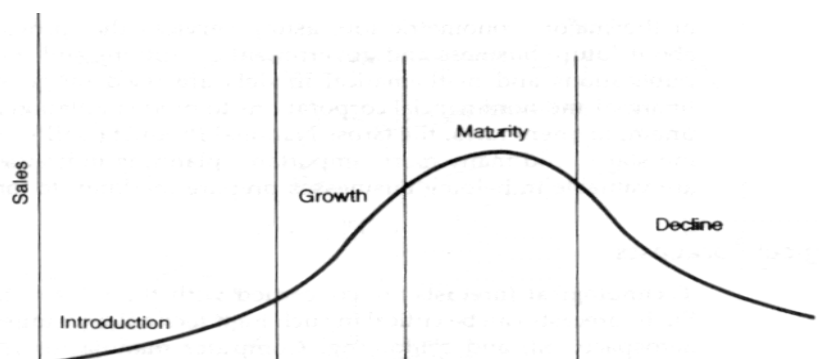
۳- پیش بینی بلند مدت

پیش بینی بلند مدت برای زمانهای بیش از ۳ سال مورد استفاده قرار می گیرد. پیش بینی بلندمدت برای برنامه ریزی توسعه محصولات جدید، توسعه خطوط تولید و تحقیق و توسعه (R&D) مورد استفاده واقع می شود. پیش بینی های میان مدت و بلندمدت، سه ویژگی دارند که آنها را از پیش بینی کوتاه مدت متمایز ساخته است. اول اینکه پیش بینی های میان مدت و بلندمدت با مسائل جامع شرکتها در ارتباط بوده و تصمیمات مدیریت را با ملاحظه برنامه ریزی محصولات و فرایندها پشتیبانی می نماید. دوم، پیش بینی کوتاه مدت از متدولوژی متفاوتی نسبت به دو روش دیگر برخوردار است. سوم اینکه پیش بینی کوتاه مدت از دقت بیشتری نسبت به دو روش دیگر برخوردار است.

UP

تأثیر منحنی عمر محصول بر روش پیش بینی

فاکتور دیگری که در پیش بینی فروش باید مورد نظر قرار گیرد، منحنی عمر محصول است. محصولات و خدمات با توجه به اینکه در کجای منحنی عمر واقع هستند از تقاضا و فروش متفاوتی برخوردارند. منحنی عمر اکثر محصولات مطابق شکل ۳-۱ است.

شکل ۳-۱ تأثیر منحنی عمر محصول بر پیش بینی

محصولات در دو مرحله اول از عمر خود، احتیاج به پیش‌بینی دقیقتری نسبت به دو مرحله انتهای عمر خوددارند. پیش‌بینی‌ها در تعیین سطح نیروی انسانی، سطوح موجودی و ظرفیت کارخانه در مراحل مختلف عمر محصول مفید خواهند بود.

توجه داریم که نوع و تعداد داده‌های در دسترس در انتخاب روش پیش‌بینی مؤثر بوده، مثلاً بعلت کمبود و یا عدم وجود اطلاعات در مرحله معرفی، پیش‌بینی‌های کیفی مورد استفاده قرار می‌گیرد. در دو مرحله دیگر با اضافه شدن داده‌ها، روشهای آماری مثل روش یکنواخت نمایی و رگرسیون مفید خواهند بود. در مرحله زوال و مرگ محصول با وجود داشتن بیشترین حجم از داده‌ها نمی‌توان از این روشهای کمی استفاده نمود. در این مرحله روشهای کیفی نظیر قضاوت‌ها، بررسی بازار مفید خواهد بود.

UP

انواع پیش‌بینی

پیش‌بینی در سازمانها ممکن است به صورت پیش‌بینی اقتصادی، پیش‌بینی تحول تکنولوژی و پیش‌بینی تقاضا باشد. از بین پیش‌بینی‌های مختلف فوق، نقش عمده مدثر عملیات در پیش‌بینی تقاضای محصول بوده و ممکن است نقش جدی در دو مورد اول نداشته باشد.

UP

پیش‌بینی‌های اقتصادی

این نوع از پیش‌بینی شامل پیش‌گویی نرخ تورم، عرضه پول، نرخ بیکاری، پیش‌بینی رشد ناخالص ملی (GNP)، سود مشارکت (سود سهام) است. در این نوع پیش‌بینی، معمولاً از مدل‌های میان مدت و بلندمدت پیش‌بینی استفاده می‌شود.

UP

پیش‌بینی تحول تکنولوژیک

این نوع پیش‌بینی به بررسی نرخ پیشرفت و تحول تکنولوژیهای پیشرفته می‌پردازد. برای پیش‌بینی تحول تکنولوژیک در صنایعی از قبیل صنایع هسته‌ای، فضایی، نفت و کامپیوتر می‌توان از این پیش‌بینی استفاده کرد.

UP

پیش‌بینی‌های تقاضا

پیش‌بینی تقاضا در حقیقت پیش‌بینی فروش آینده (تقاضای آینده) محصولات شرکت بر مبنای اطلاعات فروش محصولات در گذشته است. عوامل مختلفی بر تقاضای آینده مؤثر بوده که برخی از آنها مثل تبلیغات و بازاریابی تحت کنترل ما بوده و برخی دیگر مثل عملکرد رقبا از کنترل ما خارج می‌باشند. عوامل بیرونی و خارج از کنترل شرکت محدودیت مهم در ارائه یک مدل خوب و کامل پیش‌بینی محسوب می‌شوند. کاربرد مهم پیش‌بینی تقاضا در برنامه‌ریزی مالی، خرید و نصب تجهیزات جدید، استخدام پرسنل، خرید مواد اولیه و برنامه‌ریزی فروش، است.

UP

روشهای مختلف پیش‌بینی تقاضا

روشهای مختلف پیش‌بینی تقاضا به صورت پیش‌بینی کیفی و پیش‌بینی کمی است. پیش‌بینی کمی با استفاده از روشهای ریاضی و داده‌های جمع‌آوری شده و یا متغیرهای علت و معلولی، تقاضا را پیش‌بینی می‌نماید. پیش‌بینی کیفی با استفاده از مشاهدات، ادراکات، تجربیات تصمیم‌گیرندگان و سیستم ارزشی انجام می‌شود.

UP

روشهای کیفی پیش‌بینی تقاضا

روشهای مهم کیفی پیش‌بینی تقاضا به صورت، نظر هیئت مرکب از مسئولین اجرایی، روش جمع‌آوری نظر مدیران فروش، روش دلفی و روش بررسی بازار مصرف‌کنندگان است.

UP

۱- نظر هیئت مرکب از مسئولین اجرایی (Jury of Executive Opinion)

این روش متداولترین روش پیش‌بینی در میان روشهای کیفی و کمی است. در این روش نظرات مدیران رده بالا جمع‌آوری شده و بکمک اطلاعات فوق پیش‌بینی تقاضا صورت می‌گیرد. (در این روش، مسئولین تولید، امور مالی، فروش و بخش مهندسی به نقطه نظر مشترکی در مورد تقاضا رسیده و آنرا مبنای برنامه‌ریزی قرار می‌دهند. البته این روش متأثر از اعمال نظر مدیران و دخالت سلیقه آنها در پیش‌بینی تقاضا است.

۲- روش جمع‌آوری نظر مدیران فروش (Sales Force Composite)

در این روش نظرات مدیران محلی فروش در هر ناحیه جمع‌آوری شده و بعد از اطمینان نسبت به واقعی بودن آنها، برآیند آنها بعنوان پیش‌بینی تقاضا در نظر گرفته می‌شود. از نقاط ضعف این روش می‌توان مبتدی بودن بعضی از مدیران فروش، پیش‌بینی اغراق آمیز تقاضا بعلت خوش بینی نسبت به فروش آینده و همچنین دست کم گرفتن فروش آینده برای رهایی از مسئولیتها در آینده، اشاره نمود.

UP

۳- روش دلفی (Delphi Method)

روش دلفی، یک فرایند جمعی است که به خبرگان امکان پیش‌بینی آینده را می‌دهد. این روش در مقایسه با روش هیئت مرکب از مسئولین اجرایی سازمان یافته‌تر بوده و زمان اجرای آن طولانی‌تر و تعداد افراد درگیر در آن بیشتر از روش اول است. در فرایند دلفی افراد به سه گره تصمیم‌گیرندگان، پرسنل ستادی و پاسخ‌دهندگان به پرسشنامه‌ها تقسیم شده و پیش‌بینی توسط تصمیم‌گیرندگان مرکب از یک گروه ۵ تا ۱۰ نفری از خبرگان انجام می‌شود. پرسنل ستادی وظیفه جمع‌آوری اطلاعات و خلاصه‌سازی آنها را برعهده داشته و پاسخ‌دهندگان افراد متخصص در رشته مربوطه هستند که اطلاعات آنها جمع‌آوری شده و نظرات نهایی آنها مبنای تصمیم‌گیری افراد خبره تصمیم‌گیرنده قرار می‌گیرد.

ایده اصلی در فرایند دلفی همان فرایند بازخورد اطلاعات است. در این فرایند، ابتدا نتایج پرسش‌نامه اول بررسی شده و بعد از تبادل نظر، اعضای تیم دلفی، تغییرات لازم در پرسشنامه اولیه را ایجاد نموده و پرسشنامه جدید برای پاسخ‌دهندگان ارسال می‌گردد و پاسخ‌دهندگان مجدداً به پرسشنامه جدید پاسخ می‌دهند. این فرایند پالایش اطلاعات ادامه یافته و در مرحله نهایی تصمیم‌گیرندگان خبره با توجه به اطلاعات نهایی اقدام به پیش‌بینی آینده می‌نمایند.

مثال از روش دلفی^۱

شرکتی برای برنامه‌ریزی تجهیزات و تولید آینده خود، اقدام به پیش‌بینی فروش در ۵ سال آینده می‌نماید. برای این منظور یک گروه متخصص مرکب از ۲۳ مدیر با تجربه جهت جمع‌آوری نظراتشان برای فرایند دلفی، در نظر گرفته

1- Schroder R.G. "Operations Management", 1993, McGraw Hill, PP.359-360.

شده و از آنها خواسته شده است که تولید ناخالص ملی (GNP)، فروش صنعت و فروش کارخانه در ۵ سال آینده را پیش‌بینی نمایند. در اولین پرسشنامه توزیع شده، پاسخها بسیار متنوع بوده، مثلاً در مورد تخمین افزایش فروش شرکت، پاسخها بین ۰٪-۳۵٪-متغیر بوده است. در مرحله بعدی پاسخها جمع‌بندی شده و با توجه به دامنه اعداد و متوسط آنها، پرسشنامه جدیدی تهیه گردید. در این مرحله همچنین از پاسخ‌دهندگان خواسته شد که علت تخمین خود را نیز ارائه دهند. در این مرحله، پاسخها از دامنه کوتاهتری برخوردار بود. اینکار تا مرحله سوم ادامه یافت تا در نهایت پاسخها به صورت تقریبی همگرا شدند. به طور مثال تخمین رشد تولید ناخالص ملی که در مرحله اول بین صفر و ۱۲٪ پیش‌بینی شده بود، در مرحله سوم بین ۵٪ - ۸٪ تخمین زده شد.

UP

۴- روش بررسی بازار مصرف‌کنندگان (Consumer Market Survey)

این روش منعکس‌کننده نظرات و تمایلات مشتریان در مورد طرحهای مصرفی آنها آینده است. در این روش با استفاده از پرسشنامه، مصاحبه تلفنی و یا مصاحبه حضوری اقدام به جمع‌آوری اطلاعات می‌شود. این روش هزینه و زمان بر بوده اما در مورد طراحی محصولات جدید و تخمین تقاضا برای آنها مفید خواهد بود. لازم به ذکر است که در این روش دقت در جمع‌آوری اطلاعات ضروری بوده چرا که داده‌های نادرست تخمین صحیح ارائه نخواهد کرد.

UP

روشهای کمی پیش‌بینی

روشهای کمی پیش‌بینی به صورت زیر است.

(Naive Approach)	تخمین ساده
(Moving Average)	میانگین متحرک مدلهای سریهای زمانی
(Exponential Smoothing)	روش یکنواخت نمایی
(Trend Projection)	بررسی روند
(Linear Regression)	رگرسیون خطی

مدلهای سریهای زمانی

در این مدلها فرض بر این است که آینده تابع داده‌های گذشته بوده و با استفاده از داده‌های گذشته، آینده پیش‌بینی می‌شود.

UP

مدلهای علت و معلولی

در این روش تاثیر متغیرهای مستقل (علتها) بر متغیر وابسته (پیش بینی معلول) مورد بررسی قرار می‌گیرد.

UP

قدمهای یک سیستم پیش‌بینی

قدمهای مختلف در انواع روشهای پیش‌بینی به صورت زیر است.

۱- تعیین کاربرد پیش‌بینی - با این پیش‌بینی به چه هدفی می‌خواهیم برسیم؟

۲- تعیین و انتخاب اقلامی که باید پیش‌بینی شوند.

۳- تعیین افق زمانی برای پیش‌بینی

۴- تعیین و انتخاب مدل پیش‌بینی

۵- تهیه داده‌های مورد نیاز جهت پیش‌بینی

۶- بررسی اعتبار مدل پیش‌بینی

۷- انجام پیش‌بینی

۸- اجرای نتایج

UP

پیش‌بینی از طریق سریهای زمانی

سریهای زمانی برپایه توالی داده‌ها ایجاد شده است. داده‌ها در سریهای زمانی تقاضای روزانه، هفتگی، ماهیانه فصلی و یا سالانه است.

تجزیه سربهای زمانی به اجزا آن

تجزیه و تحلیل سربهای زمانی عبارت است از تجزیه داده‌ها به اجزای آن و پیش‌بینی آینده بکمک اطلاعات استخراج‌شده از اجزاء فوق. اجزاء داده‌ها در سربهای زمانی شامل روند، تغییرات فصلی، تغییرات دوره‌ای و تغییرات تصادفی است.

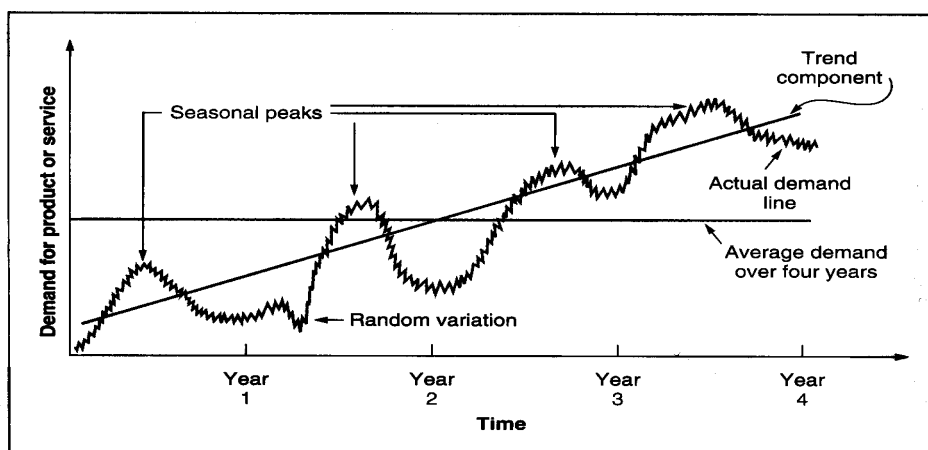
۱- روند (Trend): تغییرات تدریجی داده‌ها با افزایش زمان را نشان می‌دهد.

۲- تغییرات فصلی (Seasonal): تغییر داده‌ها که بعد از یک ماه یا فصل تکرار شود. را نشان می‌دهد.

۳- تغییرات دوره‌ای (Cycle): تغییر داده‌ها که هر چند سال یکبار اتفاق می‌افتد، است. مثال نمونه‌ای آن رکورد یا رونق اقتصادی که هر چند سال یکبار در اقتصاد رخ می‌دهد است.

۴- تغییرات تصادفی (Random) تغییراتی که به علت تصادف و شرایط غیرمعمول اتفاق می‌افتد، است. تغییرات تصادفی دارای شکل مشخص نبوده و کمتر تکرارپذیر می‌باشند.

تغییرات روند، تغییرات فصلی، تغییرات دوره‌ای و تغییرات تصادفی در تجزیه و تحلیل سربهای زمانی در شکل ۲-۳ نشان داده شده است.

شکل ۲-۳ تغییرات فصلی و تصادفی و روند در داده‌های سربهای زمانی

روش تخمین ساده (Naive Approach)

در این روش پیش‌بینی تقاضا برای دوره بعد مساوی تقاضای واقعی در دوره قبل است.

UP

روش میانگین متحرک (Moving Average)

در این روش، تخمین تقاضای هر دوره مساوی متوسط تقاضای واقعی n دوره ماقبل است. این روش تمایل به یکنواخت کردن تغییرات کوتاه مدت تقاضای گذشته دارد. فرمول محاسبه میانگین متحرک n دوره‌ای به صورت زیر است.

$$\text{Moving Average} = \sum \text{Demand in previous } n \text{ periods} / n \quad (3-1)$$

مثال نمونه‌ای از روش میانگین متحرک ۳ ماهه در جدول ۳-۱ نشان داده شده است.

جدول ۳-۱ پیش‌بینی از طریق روش میانگین متحرک سه ماه

Month	Actual Shed Sales	3-Month Moving Average
January	10	
February	12	
March	13	
April	16	$(10 + 12 + 13)/3 = 11\frac{2}{3}$
May	19	$(12 + 13 + 16)/3 = 13\frac{2}{3}$
June	23	$(13 + 16 + 19)/3 = 16$
July	26	$(16 + 19 + 23)/3 = 19\frac{1}{3}$
August	30	$(19 + 23 + 26)/3 = 22\frac{2}{3}$
September	28	$(23 + 26 + 30)/3 = 26\frac{1}{3}$
October	18	$(26 + 30 + 28)/3 = 28$
November	16	$(30 + 28 + 18)/3 = 25\frac{1}{3}$
December	14	$(28 + 18 + 16)/3 = 20\frac{2}{3}$

UP

روش میانگین متحرک وزنی (Weighted Moving Average)

در مواقعی که داده‌های گذشته دارای روند و یا شکل خاص باشند با استفاده از وزن، تخمینها دقیقتر می‌تواند انجام شود. در این روش معمولا برای داده‌های نزدیک‌تر وزن بیشتری در نظر گرفته می‌شود. تعیین وزن‌ها در این روش اختیاری بوده و از قاعده خاصی تبعیت نمی‌کند. روش میانگین متحرک وزن n دروهائی به صورت زیر است.

$$\text{Weighted Moving Average} = \frac{\sum (\text{Weight for period } n) (\text{Demand in period } n)}{\sum \text{Weights}} \quad (3-2)$$

مثال نمونه ای میانگین متحرک وزنی در جدول ۳-۲ نشان داده شده است.

جدول ۳-۲ پیش‌بینی از طریق روش میانگین متحرک وزنی سه ماه

Weights Applied	Period
3	Last month
2	Two months ago
1	Three months ago
6	Sum of weights

Forecast for this month = $\frac{3 \times \text{sales last mo.} + 2 \times \text{sales 2 mos. ago} + 1 \times \text{sales 3 mos. ago}}{6}$ ← sum of the weights

Month	Actual Shed Sales	Moving Average
January	10	
February	12	
March	13	
April	16	$[(3 \times 13) + (2 \times 12) + (10)]/6 = 12\frac{1}{6}$
May	19	$[(3 \times 16) + (2 \times 13) + (12)]/6 = 14\frac{1}{3}$
June	23	$[(3 \times 19) + (2 \times 16) + (13)]/6 = 17$
July	26	$[(3 \times 23) + (2 \times 19) + (16)]/6 = 20\frac{1}{2}$
August	30	$[(3 \times 26) + (2 \times 23) + (19)]/6 = 23\frac{5}{6}$
September	28	$[(3 \times 30) + (2 \times 26) + (23)]/6 = 27\frac{1}{2}$
October	18	$[(3 \times 28) + (2 \times 30) + (26)]/6 = 28\frac{1}{3}$
November	16	$[(3 \times 18) + (2 \times 28) + (30)]/6 = 23\frac{1}{3}$
December	14	$[(3 \times 16) + (2 \times 18) + (28)]/6 = 18\frac{2}{3}$

UP

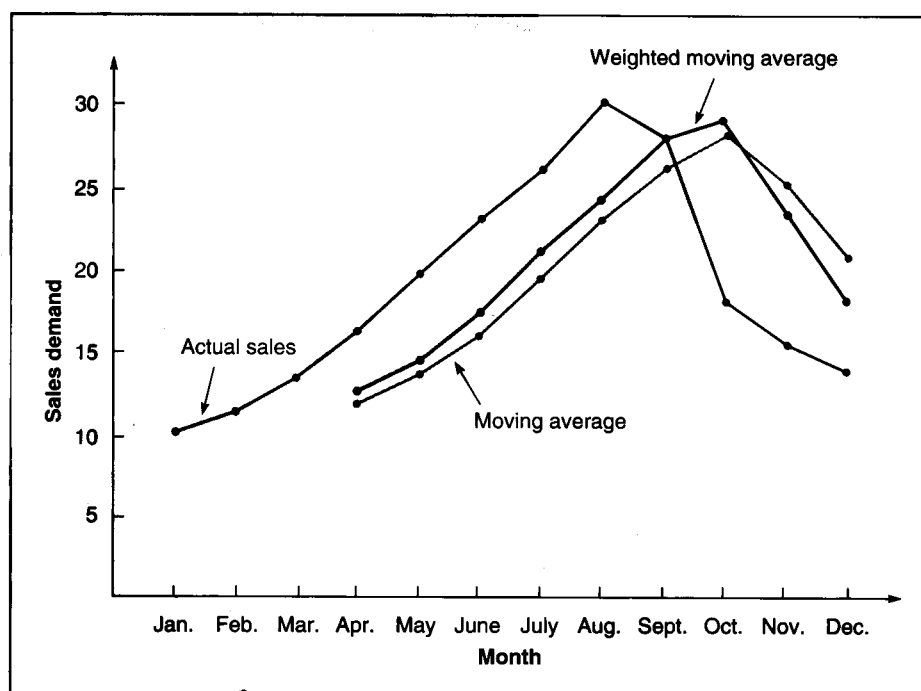
مدل‌های میانگین متحرک و میانگین متحرک وزنی بیشتر برای تعدیل و هموارسازی مقطعی بکار می‌روند. روش میانگین متحرک دارای سه ایراد اساسی زیر است.

۱- با افزایش مقدار n، هموارسازی بهتر صورت گرفته لیکن با افزایش n حساسیت مدل در برابر داده‌ها کم می‌شود.

۲- این روش روندی را که در مقادیر واقعی داده‌ها وجود دارد، به درستی رعایت نمی‌کند.

۳- لازمه استفاده از این روش، نگهداری داده‌های گذشته است.

در شکل ۳-۳ مقایسه‌ای از دو روش میانگین متحرک و میانگین متحرک وزنی نشان داده شده است.

شکل ۳-۳ تقاضای واقعی و پیش‌بینی به وسیله روشهای میانگین متحرک و میانگین متحرک وزنی

UP

(Exponential Smoothing)

روش یکنواخت نمایی

این روش در حقیقت روش خاص از میانگین متحرک است که برای محاسبات کامپیوتری مناسب بوده و نیاز به نگهداری اطلاعات از دوره‌های قبل داشته و فقط اطلاعات آخرین دوره برای محاسبات تخمین تقاضای دوره بعد استفاده می‌کند. این روش به صورت زیر است .

$$F_t = F_{t-1} + \alpha(A_{t-1} + F_{t-1}) \quad 0 \leq \alpha \leq 1 \quad (3-3)$$

در رابطه بالا F_t تخمین تقاضا در دوره بعد و F_{t-1} تخمین تقاضا در دوره فعلی و A_{t-1} تقاضای واقعی در دوره فعلی و α ضریب هموار سازی^۱ است.

1- Smoothing Constant

لازم به توضیح است که هر چقدر α به سمت یک نزدیک شود در حقیقت اثر داده‌های اخیر در پیش‌بینی بیشتر شده در عوض اگر α به سمت صفر نزدیک شود اثر داده‌های گذشته در پیش‌بینی افزایش خواهد یافت. در شرایط $\alpha = 1$ پیش‌بینی برای دوره بعد مساوی با تقاضای حقیقی برای دوره فعلی ($F_t = A_{t-1}$) است.

UP

انتخاب ثابت هموارسازی (Smoothing Constant)

در روش تخمین یکنواخت نمایی α ضریب هموارسازی است. در روش فوق α بزرگ وزن بیشتری به تقاضای واقعی آخرین دوره داده و تأثیر آن در تقاضای واقعی دوره‌های قبلی به صورت نزولی کاهش می‌یابد. تأثیر α در تقاضای واقعی دوره t و ارتباط آن با تخمین تقاضای آینده به صورت زیر است.

$$F_t = F_{t-1} + \alpha (A_{t-1} - F_{t-1}) \quad (3-4)$$

$$= \alpha A_{t-1} + (1 - \alpha) F_{t-1}$$

$$F_{t-1} = \alpha A_{t-2} + (1 - \alpha) F_{t-2} \quad (3-5)$$

$$F_t = \alpha A_{t-1} + (1 - \alpha)[\alpha A_{t-2} + (1 - \alpha) F_{t-2}] \quad (3-6)$$

با جایگزینی های متوالی خواهیم داشت:

$$F_t = \alpha A_{t-1} + \alpha (1 - \alpha) A_{t-2} + \alpha (1 - \alpha)^2 A_{t-3} + \dots + \alpha (1 - \alpha)^{n-1} A_{t-n} \quad (3-7)$$

همانطور که در رابطه ۳-۷ دیده می‌شود تأثیر تقاضای واقعی دوره های مختلف در تخمین F_t بواسطه ضریب $(1 - \alpha)^n$ روند نزولی داشته و α بزرگ اثر وزنی بیشتر برای آخرین تقاضای واقعی در نظر می‌گیرد.

تصمیم‌گیری در مورد انتخاب α از قاعده تجربی زیر تبعیت می‌کند.

۱- α بزرگ برای محصولاتی که تقاضای آنها در دوره های مختلف دارای تغییرات شدید باشد، مناسب است.

شرایط فوق اصطلاحاً به تقاضای های ناپایدار (Unstable Demand) معروف بوده و مقدار α به صورت

تجربی برای شرایط فوق یکی از مقادیر ۹/، ۸/ و یا ۷/ انتخاب می‌شود.

۲- برای محصولاتی که تقاضای آنها دارای نوسان نسبی (Slightly Unstable) باشد، α در میانه خود در نظر

گرفته شده و مقادیر تجربی برای آن به صورت ۶/ و یا ۵/ و یا ۴/ است.

۳- برای محصولاتی که تقاضا آنها دارای ثبات نسبی (Stable Demand) باشد، α در کرانه پائین خود بوده و مقادیر تجربی آن ۰.۳، ۰.۲، و ۰.۱ است.

روش عملی برای انتخاب α ، استفاده از روش تجربی پیشنهادی و استفاده از معیار متوسط قدرمطلق خطاها (Mean Absolute Deviation: MAD) است. معیار MAD به صورت زیر است.

$$MAD = \frac{\sum_{t=1}^n |A_t - F_t|}{n} \quad (3-8)$$

در رابطه ۳-۸ A_t تقاضای واقعی و F_t تخمین در دوره t است.

در روش تخمین یکنواخت نمایی است از بین ضرایب مختلف یکنواخت کننده (α)، ضریبی مناسب است که متوسط قدرمطلق خطا آن (MAD) کم باشد. برای آشنایی بیشتر با روش یکنواخت نمایی و محاسبه MAD به مثال جدول ۳-۳ توجه شود.

جدول ۳-۳ روش یکنواخت نمایی با ضرایب مختلف هموارسازی

Quarter	Actual Tonnage Unloaded	Rounded Forecast with $\alpha = .10^*$	Rounded Forecast with $\alpha = .50^*$
1	180	175	175
2	168	$176 = 175.00 + .10(180 - 175)$	178
3	159	$175 = 175.50 + .10(168 - 175.50)$	173
4	175	$173 = 174.75 + .10(159 - 174.75)$	166
5	190	$173 = 173.18 + .10(175 - 173.18)$	170
6	205	$175 = 173.36 + .10(190 - 173.36)$	180
7	180	$178 = 175.02 + .10(205 - 175.02)$	193
8	182	$178 = 178.02 + .10(180 - 178.02)$	186
9	?	$179 = 178.22 + .10(182 - 178.22)$	184

Quarter	Actual Tonnage Unloaded	Rounded Forecast with $\alpha = .10$	Absolute Deviation for $\alpha = .10$	Rounded Forecast with $\alpha = .50$	Absolute Deviation for $\alpha = .50$
1	180	175	5	175	5
2	168	176	8	178	10
3	159	175	16	173	14
4	175	173	2	166	9
5	190	173	17	170	20
6	205	175	30	180	25
7	180	178	2	193	13
8	182	178	4	186	4
Sum of absolute deviations			84		100
MAD = $\frac{\sum \text{deviations} }{n}$			10.50		12.50

همانطور که در جدول ۳-۳ دیده می‌شود تخمین تقاضا با استفاده از روش یکنواخت‌نمایی با $\alpha = 0.10$ دارای متوسط قدر مطلق خطا (MAD) کمتر از $\alpha = 0.50$ بوده، بنابراین α فوق برای محاسبات مناسبتر است.

UP

روش یکنواخت‌نمایی با فاکتور تعدیل روند

Exponential Smoothing. With Trend Adjustment

در مواقعی که داده‌ها روند خاص باشند، روش هموارسازی‌نمایی، پیش‌بینی صحیحی برای داده تا ارائه نخواهد نمود، لذا برای رفع این مشکل از روش دیگری به نام روش هموارسازی‌نمایی با فاکتور تعدیل روند استفاده می‌شود. روش هموارسازی‌نمایی با فاکتور تعدیل روند به صورت زیر است.

$$FIT_t = F_t + T_t \quad (3-9)$$

$$F_t = F_{t-1} + \alpha(A_{t-1} - F_{t-1}) \quad (3-10)$$

$$T_t = T_{t-1} + \beta(F_t - F_{t-1}) \quad (3-11)$$

در روابط بالا متغیرها به صورت زیر تعریف شده است.

F_t پیش‌بینی با استفاده از روش هموارسازی‌نمایی در دوره t

F_{t-1} پیش‌بینی با استفاده از روش هموارسازی‌نمایی در دوره $t-1$

A_{t-1} تقاضای واقعی در دوره $t-1$

α ثابت هموارسازی

T_t روند همواره شده در دوره t

β ثابت هموارسازی روند

FIT پیش‌بینی تقاضا با در نظر گرفتن روند

مثال: اگر تقاضای واقعی برای محصولی ۱۲ واحد و تخمین تقاضا برای این محصول ۱۱ واحد باشد. با فرض $\alpha = 0.2$

و $\beta = 0.4$ و $T_1 = 0$ ، با استفاده از روش هموارسازی‌نمایی با تعدیل روند FIT_2 را بدست آورید.

حل: با توجه به اطلاعات مسئله FIT_2 به صورت زیر است.

$$T_1 = 0$$

$$F_1 = 11 \quad \alpha = 0.2$$

$$A_1 = 12 \quad \longrightarrow \quad F_2 = F_1 + \alpha(A_1 - F_1) = 11 + 0.2(12 - 11) = 11.2 \text{ واحد}$$

$$T_2 = T_1 + \beta(F_2 - F_1) = 0 + 0.2(11.2 - 11) = 0.08 \text{ واحد}$$

$$FIT_2 = F_2 + T_2 = 11.2 + 0.08 = 11.28 \text{ واحد}$$

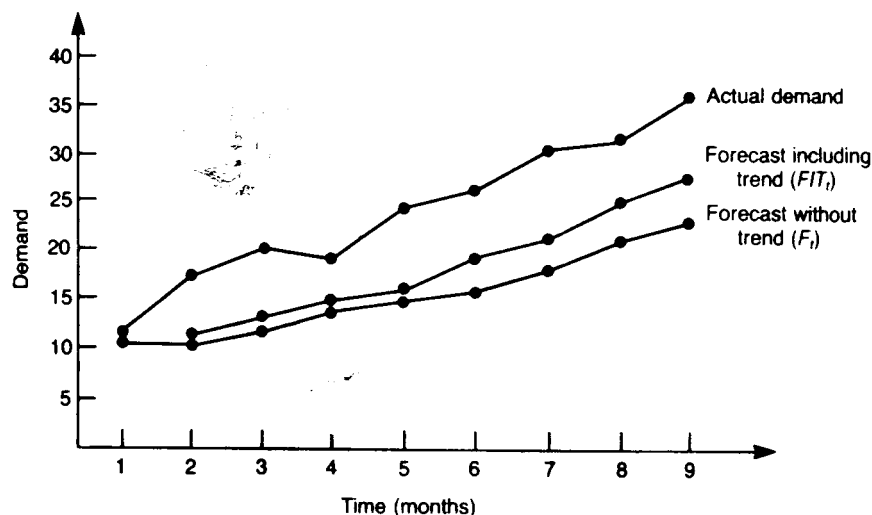
مثال نمونه‌ای روش هموارسازی نمایی با فاکتور روند و با فرض $\alpha = 0.2$ و $\beta = 0.4$ در جدول ۳-۴ نشان داده شده است. نمودار تصویری مقایسه روش هموارسازی نمایی با استفاده از فاکتور روند و بدون استفاده از فاکتور روند نسبت به تقاضای واقعی در شکل ۳-۴ نشان داده شده است. همانطور که در شکل ۳-۴ دیده می‌شود، روش هموارسازی نمایی با فاکتور روند تخمینهای بهتری نسبت به روش هموارسازی نمایی بدون تأثیر فاکتور روند ارائه نموده است.

جدول ۳-۴ روش هموارسازی نمایی با فاکتور روند

MONTH	ACTUAL DEMAND	FORECAST, F_t (WITHOUT TREND)	TREND	ADJUSTED FIT_t
1	12	11.00	0	—
2	17	11.20	.08	11.28
3	20	12.36	.54	12.90
4	19	13.89	1.15	15.04
5	24	14.91	1.56	16.47
6	26	16.73	2.29	19.02
7	31	18.58	3.03	21.61
8	32	21.07	4.03	25.09
9	36	23.25	4.90	28.15

در روش هموارسازی با فاکتور تعدیل روند، هرچه مقدار β بیشتر باشد، پیش‌بینی به تغییرات اخیر در روند نزدیکتر خواهد بود. مقادیر کوچک β ارزش کمتری برای تغییرات اخیر در روند داده‌ها در نظر گرفته و انتخاب مناسب α و β با استفاده از معیار MAD انجام می‌شود.

UP

شکل ۳-۴ تقاضا واقعی در برابر تخمین تقاضا

UP

(Trend Projections)

روش تخمین روند

آخرین روش پیش‌بینی سریهای زمانی که به آن خواهیم پرداخت روش تخمین روند است. این روش خطی را به داده‌های گذشته برازش می‌نماید. و بعداً از آن خط، برای پیش‌بینی‌های میان مدت و بلندمدت تقاضا استفاده می‌کند. مدل‌های مختلفی برازش خط و منحنی بر داده‌ها وجود داشته و در این فصل فقط تنها به برازش خط برداده‌ها از روش حداقل مربعات خطا تا بحث و بررسی می‌شود. مدل کلی تخمین روند از طریق روش حداقل مربع خطا‌ها به صورت زیر است.

$$\hat{y} = a + bx \tag{۳-۱۲}$$

$$b = \frac{\sum xy - n\bar{x}\bar{y}}{\sum x^2 - n\bar{x}^2} \tag{۳-۱۳}$$

$$a = \bar{y} - b\bar{x} \tag{۳-۱۴}$$

با توجه به شناخت دانشجویان از این روش، از ارائه مثال اجتناب می‌شود.

تغییرات فصلی در داده‌ها

در بسیاری از مسائل عملی، داده‌ها از تغییرات فصلی برخوردار بوده و در فصول متناوب مقادیر تقاضا به نقطه اوج رسیده و در فصول متناوب دیگر در پایین‌ترین سطح خود قرار می‌گیرد. تقاضا برای نفت، گاز و ذغال سنگ و معمولاً به صورت فصلی بوده و اوج تقاضا برای انرژی معمولاً در زمستانها است. تخمین تقاضا برای محصولات فصلی با توجه به فاکتور یا شاخص فصلی انجام می‌شود. (Seasonal Index) نحوه استخراج فاکتور یا شاخص اثر فصلی در تخمینها در مثال جدول ۳-۵ نشان داده شده است.

جدول ۳-۵ تعیین شاخص اثر فصلی

Month	Sales Demand			Average 1997-1999 Demand	Average Monthly Demand*	Seasonal Index†
	1997	1998	1999			
Jan.	80	85	105	90	94	.957
Feb.	70	85	85	80	94	.851
Mar.	80	93	82	85	94	.904
Apr.	90	95	115	100	94	1.064
May	113	125	131	123	94	1.309
June	110	115	120	115	94	1.223
July	100	102	113	105	94	1.117
Aug.	88	102	110	100	94	1.064
Sept.	85	90	95	90	94	.957
Oct.	77	78	85	80	94	.851
Nov.	75	82	83	80	94	.851
Dec.	82	78	80	80	94	.851

Total average annual demand = 1,128

$$*Average\ monthly\ demand = \frac{1,128}{12\ months} = 94$$

$$†Seasonal\ index = \frac{average\ 1997-1999\ monthly\ demand}{average\ monthly\ demand}$$

در مثال جدول ۳-۵، اگر تخمین تقاضا برای سال ۲۰۰۰ میلادی ۱۲۰۰ واحد محصول بوده باشد، در اینصورت تقاضای ماهانه با توجه به شاخص اثر فصلی به صورت جدول ۳-۶ است.

UP

جدول ۳-۶ تخمین تقاضای ماهانه با توجه به شاخص اثر فصل

Month	Demand	Month	Demand
Jan.	$\frac{1,200}{12} \times .957 = 96$	July	$\frac{1,200}{12} \times 1.117 = 112$
Feb.	$\frac{1,200}{12} \times .851 = 85$	Aug.	$\frac{1,200}{12} \times 1.064 = 106$
Mar.	$\frac{1,200}{12} \times .904 = 90$	Sept.	$\frac{1,200}{12} \times .957 = 96$
Apr.	$\frac{1,200}{12} \times 1.064 = 106$	Oct.	$\frac{1,200}{12} \times .851 = 85$
May	$\frac{1,200}{12} \times 1.309 = 131$	Nov.	$\frac{1,200}{12} \times .851 = 85$
June	$\frac{1,200}{12} \times 1.223 = 122$	Dec.	$\frac{1,200}{12} \times .851 = 85$

UP

روشهای پیش‌بینی علت و معلولی: تحلیل دگرسیون و ضریب همبستگی

در روشهای پیش‌بینی علت معلول کلیه متغیرهای مؤثر بر پیش‌بینی بعنوان متغیرهای مستقل نظر گرفته شده و ارتباط عللی آنها با متغیر وابسته به صورت مدل ریاضی در نظر گرفته می‌شود. از آنجا که در مدل‌های سری زمانی فقط داده‌های گذشته و گذشت زمان به عنوان متغیر در نظر گرفته شده و در روش علت و معلولی کلیه متغیرهای مؤثر بر پیش‌بینی در مدل‌ها در نظر گرفته می‌شود، لذا مدل‌های پیش‌بینی بین علت و معلول جامعیت بیشتری نسبت به مدل‌های سری زمانی خواهند داشت. معروفترین مدل علت و معلولی مدل رگرسیون دو متغیره و چند متغیره است. مدل رگرسیون دو متغیره دقیقاً مشابه رابطه ۱۲-۳ بوده و جهت جلوگیری طولانی شدن مطالب از توضیح آن خودداری می‌شود.

UP

نظارت و کنترل بر تخمین‌ها

صحت و درستی تخمین‌ها همواره مورد توجه مدیران و تحلیل‌گران بوده، و هیچ مدیری علاقمند نیست که تخمین‌ها در سازمان او اختلاف فاحش نسبت به واقعیت داشته باشد. نظارت و کنترل تخمین‌ها از طریق علائم راهبری یا سیگنال‌های کنترل Tracking signals: TS امکان‌پذیر است. علائم راهبردی به صورت زیر تعریف می‌شود.

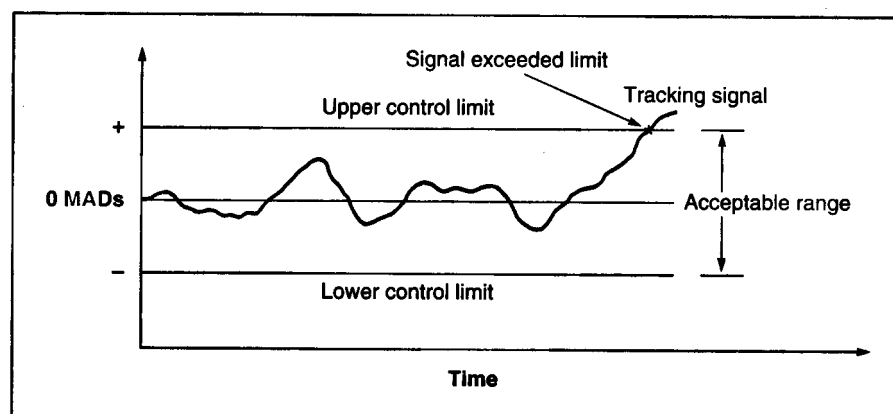
T.S.=The Running Sum of the Forecast Errors (RSFE)/Mean Absolute Deviation (MAD)

$$T.S. = \frac{\sum_{t=1}^n (A_t - F_t)}{\sum_{t=1}^n |A_t - F_t|} \quad (3-13)$$

$$n$$

مقادیر بزرگ T.S. نشان‌دهنده خطای زیاد در تخمینها است. برای تخمینهای خوب T.S. نزدیک به صفر است. برای بررسی و پیگیری صحت و درستی تخمینها، از حدود کنترل برای مقادیر T.S. می‌توان استفاده نمود. مثال نمونه‌ای حدود کنترل برای مقادیر T.S. در شکل ۳-۱۰ نشان داده شده است.

شکل ۳-۱۰ نمودار حدود کنترل برای T.S.

تعیین حدود کنترل به صورت تجربی بوده و از نظر متخصصین کنترل موجودیها حدود کنترل T.S. برای اقلام با موجودی قابل توجه $\pm 4MADS$ و برای اقلام با موجودی پائین (اقلام گرانقیمت) $\pm 8AMD$ در نظر گرفته می‌شود. از نظر آماری T.S. یک متغیر تصادفی یا میانگین صفر و واریانس σ T.S. است. از نظر تجربی هر MAD به صورت تقریبی مساوی σ T.S. $\cdot 0.8$ بوده لذا فاصله اطمینان حدود کنترل $\pm 2MADS$ به صورت زیر است.

$$\begin{aligned}
 P(-2MAD < T.S. < +2MAD) &= P(-2 \times 0.8\sigma_{T.S.} < +2 \times 0.8\sigma_{T.S.}) \\
 &= P\left(-1.6 < \frac{T.S. - 0}{\sigma_{T.S.}} < 1.6\right) \\
 &= NZ(1.6) - NZ(-1.6) = \\
 &= 0.9452 - 0.0548 = 0.8914
 \end{aligned}$$

بنابراین در محدوده کنترل $\pm 2MADs$ ۸۹ درصد تخمینها به صورت واقعی و نه شانسی تحت کنترل است. به صورت مشابه حدود کنترل $\pm 3MADs$ شامل ۹۸٪ خطاها و حدود کنترل $\pm 4MADs$ شامل ۹۹/۹٪ خطاها به صورت واقعی است. مثال نمونه‌ای محاسبه T.S. در جدول ۶-۳ نشان داده شده است. سیگنالهای کنترل در مثال نمونه‌ای جدول ۶-۳ همگی در فاصله $\pm 3MADs$ قرار داشته، بنابراین با اطمینان ۹۸ درصد تخمینهای فوق تحت کنترل است.

جدول ۶-۳ مثال نمونه‌ای محاسبه T.S.

Quarter	Forecast Demand	Actual Demand	Error	RSFE	Absolute Forecast Error	Cumulative Absolute Forecast Error	Cumulative MAD	Tracking Signal (RSFE/MAD)
1	100	90	-10	-10	10	10	10.0	-10/10 = -1
2	100	95	-5	-15	5	15	7.5	-15/7.5 = -2
3	100	115	+15	0	15	30	10.0	0/10 = 0
4	110	100	-10	-10	10	40	10.0	-10/10 = -1
5	110	125	+15	+5	15	55	11.0	+5/11 = +0.5
6	110	140	+30	+35	30	85	14.2	+35/14.2 = +2.5

$$\text{At the end of quarter 6, MAD} = \frac{\sum |\text{forecast errors}|}{n} = \frac{85}{6} = 14.2$$

$$\text{and Tracking signal} = \frac{\text{RSFE}}{\text{MAD}} = \frac{35}{14.2} = 2.5 \text{ MADs}$$

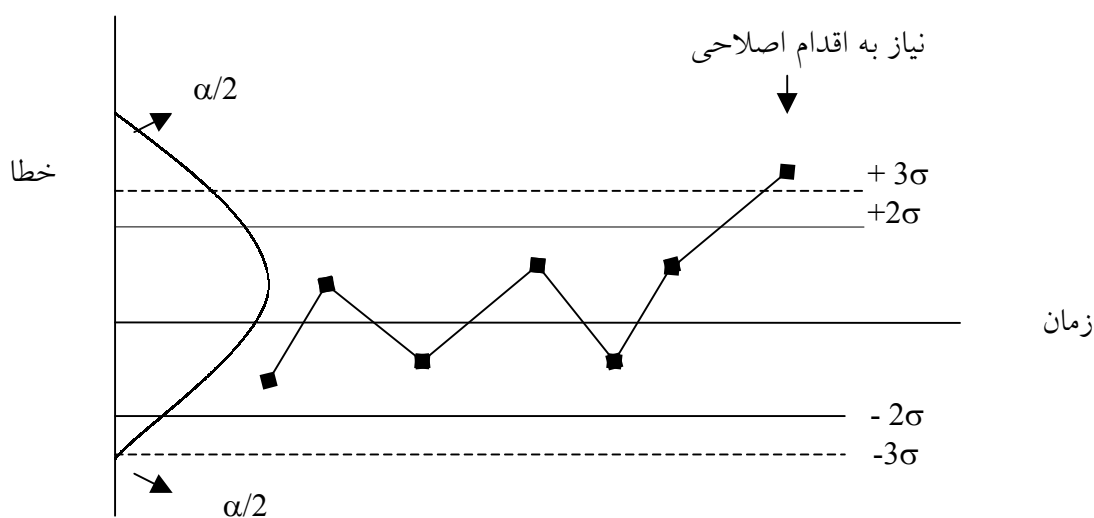
معیار T.S. علیرغم سادگی آن متأثر از خطاهای بزرگ مثبت و منفی بوده و برای خطاهای بزرگ متناظر مثبت و منفی مقدار T.S. تمایل به صفر خواهد داشت. پدیده خنثی شدت تأثیر خطاهای بزرگ متناظر مثبت و منفی در صورت فرمول محاسبه T.S. (رابطه ۱۳-۳) به وضوح قابل مشاهده است. برای رفع مشکل فوق و کنترل عملی خطاها از حدود کنترل $\pm k\sigma$ می‌توان استفاده نمود. در روش اخیر توزیع خطاها متغیر تصادفی نرمال با میانگین صفر و واریانس σ فرض شده و از $S = \sqrt{\text{MSE}}$ برای تخمین σ استفاده می‌شود. MSE متوسط مجذور خطاهای (Mean Square Errors) تخمین‌های نمونه‌ای را نشان می‌دهد. از نظر آماری، فاصله اطمینان خطاها برای حدود کنترل $\pm 2\sigma$ مساوی ۰/۹۵ و فاصله اطمینان $\pm 3\sigma$ مساوی ۰/۹۹ است. بنابراین با در نظر گرفتن حدود کنترل $\pm 2\sigma$

انتظار تحت کنترل بودن ۹۵ درصد تخمینها قابل تصور است.

UP

حدود کنترل برای خطا

حدود کنترل برای خطاهای تخمین ارقام پرمصرف (High volume stock items) مساوی $\pm 2\sigma$ در نظر گرفته می‌شود. علت انتخاب $\pm 2\sigma$ در برابر $\pm 3\sigma$ و یا حدود کنترل بازتر بدلیل اینستکه، ارقام پرمصرف در حجم انبوه در انبار نگهداری شده و سرمایه خوابیده مربوط به آنها در شرکت زیاد بوده و ضررت دقت در پیش‌بینی تقاضا آنها مطرح است. دقت در پیش‌بینی به مفهوم دامنه کمتر خطاهای تخمین نسبت به تقاضای واقعی است. حدود کنترل $\pm 3\sigma$ نسبت به حدود کنترل $\pm 2\sigma$ دارای خطای نوع اول (تحت کنترل نبودن شانس روش تخمین) بوده اما از طرف دیگر خطای نوع دوم آن (تحت کنترل بودن شانس روش تخمین) بیشتر است. کاهش خطای نوع اول (α) در حدود کنترل $\pm 3\sigma$ نسبت به حدود کنترل $\pm 2\sigma$ در شکل زیر نشان داده شده است.

کاهش خطای نوع اول (α) در حدود کنترل $\pm 3\sigma$ در برابر حدود کنترل $\pm 2\sigma$

خطای نوع اول (α) و خطای نوع دوم (β) در تصمیم‌گیری مربوط به حدود کنترل بصورت زیر است.

خطای نوع اول (α)

احتمال اینکه نقاط بدون دلیل خاص و فقط به صورت شانسی در خارج از حدود کنترل قرار گیرند. خطای

نوع اول معمولاً ۰/۵٪ و یا ۰/۱٪ در نظر گرفته می‌شود.

خطای نوع دوم (β)

احتمال اینکه نقاط به صورت شانسی در محدوده کنترل قرار گیرد و استنباط درست بودن روش تخمین از آنها حاصل شود.

α برای حدود کنترل $\pm 3\sigma$ مساوی ۰/۰۰۲۷ است یعنی از هر ۱۰/۰۰۰ مورد تنها ۲۷ مورد از نقاط بصورت شانسی و بدون دلیل خاص در خارج از حدود کنترل قرار گرفته و استنباط غلط از نقطه فوق بدست می‌آید.

از نظر تئوری آمار و احتمالات فرضیه‌های مربوط به تحت کنترل بودن فرآیند (روش تخمین) و خطای نوع دوم به صورت زیر است.

H_0 : (۰ = میانگین خطا : H_0) روش تخمین تحت کنترل است

H_1 : ($\neq 0$ میانگین خطا : H_1) روش تخمین تحت کنترل نیست

$\beta = P$ (درستی H_1 / قبول H_0 غلط)

$$= \rho (\mu - k\sigma < E < \mu + k\sigma / \mu \neq 0)$$

توجه داریم که در رابطه بالا، توزیع احتمالات متغیر تصادفی خطا دارای میانگین صفر و واریانس σ بوده و رابطه فوق عملاً تابعی از مقدار $\mu \neq 0$ است. رابطه فوق برای مقادیر مختلف $\mu \neq 0$ از جدول نرمال استاندارد قابل محاسبه است.

از نظر تئوری احتمالات رابطه بین α و β معکوس بوده یعنی با حجم نمونه ثابت، کاهش α باعث افزایش

β می‌شود.

$$S^2 = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (e_i - \bar{e})^2}{n-1}} \quad \text{تخمین واریانس متغیر تصادفی } E \text{ مساوی است.}$$

حدود کنترل $\pm 3\sigma$ اینکه، با توجه به سرمایه قابل توجه حبس شده شرکت برای اقلام پر مصرف نیاز به دقت بیشتر از

روش تخمین آنها (خطای کمتر) داشته، لذا در حدود کنترل $\pm 2\sigma$ نسبت به حدود کنترل $\pm 3\sigma$ دارای دامنه خطا

کمتر بوده و حدود کنترل مناسب برای اقلام فوق است. حدود کنترل $\pm 2\sigma$ قابل قیاس با حدود کنترل $\pm 4MAD$

برای سیگنالهای کنترل برای اقلام پر مصرف است. به صورت مشابه حدود کنترل $\pm 3\sigma$ حدود کنترل مشابه برای

$\pm 8MAD$ برای سیگنالهای کنترل در اقلام کم مصرف (Low volume stock items) است.

UP